

elnöke; a vokális korálstrófákat Kamp Salamon keze alatt a *Lutheránia kamarakórus* énekelte, megtámogatva a Lutheránia ifjú kamaramuzsikusainak vonóskvartettje (*Martincsek Zoltán, Popa Gergely, Kóczán Péter és Vámos Marcell*) és az orgona continuo (*Varga Petra*) által. A rendezők figyelmessége, mellyel minden hallgatónak kezébe adták az Orgelbüchlein koráljainak dallamait és szövegeit (fordításokkal!) tartalmazó, külön ez alkalomra összeállított füzetecskét, már önmagában finom utalás volt Bach csodálatos tradicionalizmusára, ahogyan igyekezett a koráldallamokat érintetlenül hagyni, és a kidolgozásokon keresztül még hívebben kifejezni a szövegek tanítását. A korálok bachi négyszólamú harmonizációjának megszólaltatása mintha az 1710-es évekbeli weimari udvari kápolna korálelőjátszási és kórusgyakorlatát kívánta volna felidézni. Egyúttal áthatóan megvilágította a némiképp talányos keletkezésű és rendeltetésű orgona korálelőjáték-ciklus gazdag kompozíciós eszköztárát, s egyben a Bach-Hét egésze által is sugallott zeneértésre és elmélkedésre indította a jelenlévőket.

Kántortalálkozó Szombathelyen

A Vasi Egyházmegye frissen megválasztott zenei megbízottjaként legfontosabb feladatomnak éreztem, hogy kántorainknak segítséget nyújtsak: hogyan tudják akár csekélyebb tudással is játékukat frissebbé, jobbá, érdekesebbé, a gyülekezetek számára érthetőbbé és inspirálóbbá tenni. Ezért hívtam meg kántortalálkozónkra előadónak *Herbert Wulfot*, aki több évtizedes németországi egyházzenei és pedagógiai tevékenység után néhány éve Magyarországon él, és a Zeneakadémia egyházzene-szakán is tanított. A szombathelyi helyszín ideálisnak látszott e célra, mivel két orgona is rendelkezésünkre áll.

1999. szeptember 25-én az érdeklődők igen változatos programban vehettek részt. A tanár úr nemcsak bemutatta az ötleteit, hanem rögtön mindenkivel ki is próbáltatta azokat. Így sokkal jobban rögzültek a koráljátékkal, pedálhasználattal, regisztrációval kapcsolatos javaslatok.

A nap második részében az énekeket bevezető intonációkról esett szó. *Herbert Wulf* bebizonyította, hogy ez nem ördögösség: kis bátorsággal és alapvető technikai ismeretekkel terc- ill. szextpárhuzamok, zárlatok alkalmazása mindenki eljuthat egy bizonyos szintre, ahol már arra is figyelhet, hogy az intonáció a korál hangvételét, ritmusát, tempóját híven tükrözze, s kedvet is keltsen az énekléshez.

A lelkes résztvevőknek nagy segítség volt, hogy a tanár úr mindenkit megpróbált felszabadítani a bátor játéokra. Elve, hogy ne féljünk a hibáktól, és soha ne szakítsuk meg emiatt játékunkat. Az ilyesfajta kitartás és fegyelem egyébként az élet egyéb területein is igen hasznos.

Köszönjük az egyházmegye és a szombathelyi gyülekezet támogatását, hogy e szakmai nap létrejöttét elősegítették! Remélem, hogy ilyen találkozókra ezentúl rendszeresen sor kerülhet, egyre több érdeklődő kántor részvételével.

Ecsedi Zsuzsának az Evangélikus Életben megjelent beszámolója nyomán